

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 87/15
Luksemburg, 16 lipca 2015 r.

Wyrok w sprawie C-184/14
A / B

Sąd rozstrzygający w przedmiocie odpowiedzialności rodzicielskiej jest także właściwy, aby orzec o świadczeniu alimentacyjnym jednego z rodziców na rzecz małoletnich dzieci

Sytuacja taka ma miejsce nawet, jeżeli w przedmiocie rozwodu lub separacji rozstrzyga sąd innego państwa członkowskiego

Rozporządzenie Unii¹ stanowi, że sądami właściwymi, aby orzekać w przedmiocie odpowiedzialności rodzicielskiej są co do zasady sądy państwa członkowskiego, w którym dzieci mają miejsce zwykłego pobytu. Natomiast sądem właściwym, aby orzec w przedmiocie rozwodu lub separacji małżonków może być sąd innego państwa członkowskiego (w szczególności w przypadku, gdy małżonkowie są obywatelami państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym zamieszkują z dziećmi).

Ponadto inne rozporządzenie Unii² stanowi, że sąd właściwy, aby orzec w postępowaniu dotyczącym statusu osoby (na przykład rozwodu lub separacji) jest także właściwy, aby orzec o każdym żądaniu zasądzenia świadczenia alimentacyjnego, które jest związane z tym postępowaniem; innymi słowy żądanie zasądzenia świadczenia alimentacyjnego związane z postępowaniem w sprawie odpowiedzialności rodzicielskiej zostanie rozstrzygnięte przez sąd właściwy, aby orzekać w tym postępowaniu.

A i jego małżonka B oraz dwoje ich małoletnich dzieci są obywatelami włoskimi i zamieszkują w Londynie (Zjednoczone Królestwo), gdzie zresztą urodziły się dzieci. W 2012 r. A wniósł we Włoszech o orzeczenie separacji z B, żądając także, aby sąd włoski rozstrzygnął kwestie sprawowania pieczy nad dziećmi oraz świadczeń alimentacyjnych należnych małżonce i dzieciom. Sąd włoski stwierdził, że jest właściwy, aby orzec w przedmiocie separacji, lecz uznał, iż wyłącznie sądy brytyjskie są właściwe, aby orzec o kwestiach związanych z odpowiedzialnością rodzicielską, ponieważ dzieci zamieszkują w Londynie.

W odniesieniu do kwestii świadczeń alimentacyjnych sąd włoski stwierdził, iż jest właściwy, aby orzec w przedmiocie alimentów na rzecz B ze względu na to, że chodzi o kwestię związaną z postępowaniem w sprawie separacji. Stwierdził natomiast, iż nie jest właściwy, aby rozstrzygnąć o żądaniu odnoszącym się do alimentów na rzecz małoletnich dzieci, ponieważ żądanie to jest związane z postępowaniem w sprawie odpowiedzialności rodzicielskiej. Właściwe do rozstrzygnięcia o tym ostatnim żądaniu są zatem sądy brytyjskie.

Rozpatrując sprawę w ostatniej instancji, Corte suprema di cassazione (włoski sąd kasacyjny) zwrócił się do Trybunału o rozstrzygnięcie kwestii, które sądy – włoskie czy też brytyjskie – są właściwe, aby rozstrzygnąć kwestię dotyczącą zobowiązań alimentacyjnych względem dzieci.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał rozpatrzył, czy żądanie dotyczące zobowiązania alimentacyjnego A względem dzieci ma raczej związek ze statusem osoby (to jest z

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. 2009, L 7, s. 1).

postępowaniem w sprawie separacji) czy też z odpowiedzialnością rodzicielską. Prawo Unii rozróżnia bowiem co do zasady postępowania sądowe w zależności od tego, czy dotyczą one praw i obowiązków w relacjach między małżonkami czy też praw i obowiązków w relacjach między rodzicami a dziećmi.

Trybunał stwierdził, że **ze względu na swój charakter żądanie dotyczące zobowiązań alimentacyjnych względem małoletnich dzieci jest w istocie związane z postępowaniem dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej**. Sąd właściwy do orzekania w przedmiocie postępowań dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej może bowiem najlepiej ocenić *in concreto* zasadność żądania dotyczącego zobowiązania alimentacyjnego na rzecz dziecka: określając kwotę tego zobowiązania, dostosowując ją, zgodnie z ustalonym sposobem sprawowania pieczy, do prawa do osobistej styczności z dzieckiem, do czasu trwania tego prawa oraz do innych okoliczności faktycznych odnoszących się do sprawowania odpowiedzialności rodzicielskiej. Ponadto takie rozstrzygnięcie odpowiada **dobru dziecka**, które zgodnie z prawem Unii powinno być uwzględniane przede wszystkim.

Na podstawie powyższych rozważań Trybunał stwierdził, że **gdy sąd państwa członkowskiego orzeka w postępowaniu dotyczącym rozvodu lub separacji, podczas gdy kwestia odpowiedzialności rodzicielskiej jest rozpatrywana przez sąd innego państwa członkowskiego, żądanie dotyczące zobowiązania alimentacyjnego jednego z rodziców względem małoletnich dzieci jest związane z postępowaniem dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej** i powinno być zatem rozpatrzone przez sąd właściwy w tej kwestii (a mianowicie w niniejszym wypadku przez sąd brytyjski).

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106